

OBJETIVO CUMPLIDO

La Llagosta celebró las «Jornadas de Cultura Popular» por las que durante siete jornadas tuvimos oportunidad de vivir un ambiente cultural intenso.

Las representaciones teatrales («El tintero» de C. Muñiz; «Calidescopio» de R. Algarra, y «Cepillo de dientes» de J. Diaz) nos han situado ante una realidad social. Han sido unas perfectas sátiras llenas de colorido y humor que han llevado al espectador a situarse dentro del contexto social en que vivimos. Una sociedad que deja mucho que desear. Una sociedad falsaria y lleno de incongruencias de todo signo. Una sociedad, que por mucho que nos pese, es la nuestra y somos nosotros quien debemos transformarla en una sociedad más justa.

El día tres de diciembre, debía haber cantado Manuel Gerena, pero no se presentó. A pesar de todo, y como conclusiones, podemos decir que el ambiente estaba hecho. «El canto del pueblo para el pueblo» simbolizado en la voz de Gerena hizo que la sala estuviera

repleta de un público eufórico que esperaba a Gerena, que esperaba el «canto a la libertad». Fue, pues, una noche importante, aunque faltara el protagonista principal.

En sesión de cine-forum, fue proyectada la película «La tía Tula», basada en la novela de Miguel de Unamuno. A pesar de que tanto la novela como la película son de otros tiempos, se nos planteaba un problema social importante, que quedaba reflejado desde la perspectiva filosófico-religiosa que lleva consigo la novela de Unamuno.

Las «Jornadas» también contaron con un día dedicado al ambiente de la venta. Se instaló una feria infantil-juvenil, donde se podían adquirir cancioneros, discos, revistas, posters, etc. Un ambiente agradable y alegre. Un ambiente ondeado por banderas catalanas. Un ambiente que daba a las «Jornadas de Cultura Popular» un aire de simpatía y olor a pueblo. Fue una mañana muy interesante. Y como es obvio, no podía faltar una conferencia. Así Joan Sanjoan, habló sobre el tema «El Futur

de Catalunya», tema importante siempre, y muy particularmente en estos momentos que acababan de producirse los resultados del referéndum sobre la Reforma Política. A este acto fue una pena que asistiera escaso público, aunque también es comprensible dado que era la primera conferencia de tipo político que se desarrollaba en nuestras poblaciones.

En general, pienso que las «Jornadas de Cultura Popular» han constituido un éxito de público y de participación. El objetivo, pues, está cumplido. Y si profundizáramos aún más en nuestras conclusiones, hemos de admitir que han colaborado para adelantar este proceso de concienciación ciudadana que es tan necesaria para vivir en nuestros días. Estamos viviendo unos momentos históricos importantes, unos momentos en los que la palabra democracia y participación política están en la boca de todos, y estos momentos es necesario que sepamos vivirlos intensamente. Por ello pienso que la sección de jóvenes del Centro Cultural, han encontrado una vía válida para la realización de sus actividades. Han de hacerse actos encaminados a la gente, pero han de ser actos populares, actos que tengan un valor en sí mismos, que sean capaces de ir transformando la conciencia de nuestras gentes. Hace falta crear un hombre nuevo para esta sociedad nueva que todos deseamos y esperamos. Esta es la misión, aunque sea difícil.

ANTONIO ESCRIBANO

SANT CELONI

¿UN POBLE FEIXISTE?

A principis de l'any es crearen a Sant Celoni l'Assemblea de Catalunya i l'Associació de Veïns que d'alguna manera han contribuït a canviar la configuració de la vila.

Els actes més significatius han estat la presentació de les "Terceres vies polítiques". Present i futur del Sindicat. I finalment "Terceres vies Sindicals".

A la vegada ha coincidit amb la presència popular als plans Municipals, a on han sigut tractats entre altres coses d'interès per la vila com era el projecte de construcció de la zona esportiva, les escombreries, l'urbanització de carrers etc., l'acord municipal (sis vots a tres) de presentar al Rei una petició d'Amnistia, i dues mocions de censura, la primera contra l'actuació d'un guardià civil contra diverses persones del poble, fet que va motivar la dimissió d'un regidor que era ésser maltractat per dit guardià civil; i la segona per la actuació d'un municipal, que segons sembla no va intervenir quan al davant seu un membre d'un grup d'extrema dreta va pegar un grup de persones.

La fallida arribada de la Marxa de la Llibertat, amb la corresponent ocupació de la vila per la força pública. Els recitals de Llach, Ovidi, Raimon, Sisa, La Trinca, i algun altre. Els concerts d'estiu a la Recorrida Vella. La realitat d'un parc i zona infantil als jardins de la rectoria vella. La inauguració del casal dels avis. Una expedició del Grup de Montanya Baix Montseny al Kilimanjaro. Les colònies d'estiu, amb una nova casa. El mercat de "l'encerada" culminat amb l'espectacle dels Comediants. Un parell d'obres de teatre pel grup local.

Per altra part Sant Celoni espera de l'any 1977: l'Hospital de la Salut Social, Institut d'Ensenyament, la legalització de l'Associació de Veïns. l'Ajuntament democràtic, el Congrés de Cultura Catalana.

Com a dada significativa és el resultat del referendun a un poble que es considerat "feixiste" es que davant d'un 0,99 de no hi va haver un 98 per cent d'abstenció.

Susana MARTORI

SANT PERE DE VILAMAJOR

PER UN POBLE MES ACOLLIDOR

Som als voltants d'un nou any i, encara que lo que més ens agrada és el pensar en el que podríem fer aquest any vinent, en com anirà..., bo serà fer una mica d'inventari, per dir-ho d'alguna manera, d'aquests anys 1976 que ha estat un any important per el nostre poble, i per diferents motius.

El més important de tots és el que en aquest any s'hagi recobrat una de les moltes coses que semblava ja condemnada a l'oblit; el dia 14 d'agost es celebrà el Sant Nonet, patró del principal carrer del nostre poble, en una festa en la que hi participà tothom. Una festa senzilla a la plaça del carrer, amb bales de palla per cadires i taules, amb xampany i coca, però una festa de germanor entre tots els que som al poble (els de tot l'any, els estiuejants, i els mal anomenats tripahires).

Dos fets també a considerar foren el concurs de collida de volets, amb la posterior menjada comuna, i la gimkhana automovilística, en la que tanta gent hi participà (pagant els premis, donant material per a les proves, o bé oferint-se per a controls).

Tot plegat són esdeveniments que l'any passat ningú s'hauria cregut poder veure'ls fets realitat. Són, en definitiva, petites mostres de l'existència de molta gent amb ganes de participar amb el seu esforç per un poble més acollidor. Es per això que estar a punt de néixer un grup, el Grup "La Força" (antic nom del poble) i a on hi tingui cabuda tota aquesta gent i a on es puguin organitzar tota mena d'activitats (esportives, culturals, recreatives...).

És la constitució d'aquest grup, la desvetllada de tota aquesta gent per a treballar plegada, lo que de veritat en fa mirar il·lusionats envers aquest any vinent, i el que ens fa desitjar que aquest any nou sigui de debó un nou any.

Joan ICART